

til, at man søger, om end ikke at forøge, saa dog nogenlunde at vedligeholde Antallet af disse Bramme. Den forlangte Sum er jo ikke stor, kun 6,500 Kr. Jeg skal endnu med Hensyn hertil bemærke, at selv om man bevilgede denne Bram, vilde Kontoen ikke derved blive forøget ud over, hvad den i en Række af Aar har været. Naar man nemlig tager, hvad der virkelig er brugt paa denne Konto i Gjennemsnit for Aarene 1874—78, vil man se, at det beløber sig til 589,164 Kr. Bevillingen for 1878—79 er ligeledes 589,000 Kr., medens der naturligvis er nogen Forskjel i Hundrederne, der er 970 Kr. Gjennemsnitlig for 5 Aar, efter Regnskab eller Bevilling har altsaa Kontoen været mellem 589,000 og 590,000 Kr. Hvis Udvalgets Vædringsforslag bliver vedtaget, vil Bevillingen for 1879—80 kun være 582,750 Kr., altsaa omtrent 7,000 Kr. mindre end Gjennemsnittet og det, uagtet der paa denne Konto er kommet en hel ny Post til, nemlig Vedligeholdelse af Søminevesenet, som beløber sig til 8—9,000 Kr. Beholder man derimod Bevillingen til Lastruprammen, vil Kontoen blive noget over 589,000 Kr., netop det Beløb, som i flere Aar er bevilget paa denne Konto. Jeg haaber derfor, at det dog maasse skal lykkes mig mellem anden og tredje Behandling at blive enig med Udvalget om at faae denne Post gjenoptagen, hvis den skulde blive udslettet idag. — Det næste Vædringsforslag angaar Nedsættelsen i den Sum, som er forlangt til en Skriver ved Proviantmagasinerne. Der var paa Finantslovsforslaget forlangt 1,200 Kr. hertil. Udvalget var oprindeligt stemt for helt at negte dette Beløb, men er dog nu gaaet ind paa kun at nedsætte det med 400 Kr. Forsaavidt kan jeg altsaa være meget vel fornøjet; men jeg kunde meget have ønsket, at Nedsættelsen var bleven begrænset til 300 Kr., saa at den samlede Sum var bleven 900 Kr., men det tænker jeg ogsaa, vi kunne blive enige om. — Forslagene under Nr. 124 og 25 angaa Bygninger paa Orlogsværftet eller hvad dermed staar i Forbindelse. I det første Vædringsforslag foreslaar Udvalget at negte en Bevilling til 252 Alen Estafade Nord for Sextus. Dette Forslag vil for en Del Medlemmer her i Thinget være en gammel Bekendt, jeg tror, jeg arvede dette Forslag om at underskaffe Estafaderne en Hovedreparation efter min Forgænger, da jeg i 1873 første Gang traadte ind i Ministeriet. Orlogsværftet bemærker herom: „Af Estafaderne, der begrænse Værftet mod Nord, er en Strækning paa 252 Alen Nord for Sextus saa forfalden, at den maa erstattes med Nyt; de enkelte Dele, Røle, Skraapele, Hammer og Vandliste ere saa forterede, at Dele af dem paa ikke saa Steder helt ere bortgaaede, og hvorlænge de ved hinanden hængende tilbageværende Dele ville have nogen Modstandskraft under Storm og Høivande, kan ikke vides“. Jeg veed det heller ikke. Derimod

veed jeg, at, hvis Storm og Høivande eller andre Begivenheder skulde fjerne dem, vil det være nødvendigt strax at sætte dem istand igjen. Jeg haaber da, at Rigsdagen i saa Fald vil bevilge Pengene paa Tillægsbevillingen; thi Opsynet med Værftet kan ikke være forsvaret, naar de ere borte. Under denne Forudsætning har jeg ikke Noget imod, at Bevillingen bliver stemt ud her. — Det næste Vædringsforslag har jeg derimod større Betænkelse ved. Det angaar nemlig en Hovedreparation af 150 Alen Bolværk paa Øst-siden af Nyholm. Der er allerede i Anmærkningerne gjort opmærksom paa, at det vil være uheldigt, om dette Arbejde ikke kommer istand, navnlig fordi „Spanteløftsbygningens østre Væg er opført paa Bolværket og derfor er udsat for Nedsættning, naar Bolværket svigter“. Saa snart Finantsudvalgets Betænkning blev bekendt, modtog jeg uopfordret fra Orlogsværftet en Erklæring om forskellige Punkter, deriblandt dette, og deri forekommer følgende Udtalelse: „Det her omhandlede Bolværk tjener til Understøttelse for Spanteløftsbygningen. Hvis ene Sidevæg er bygget paa selve Bolværket. Endel af dette Bolværk fik Hovedreparation for endel Aar siden, men Resten er nu i saa slet en Tilstand, at en Hovedreparation ikke kan udsættes uden Fare for Bygningen“. Jeg maa altsaa nødvendigvis gjøre opmærksom paa, at man ved Udsættelsen af denne Reparation et Aar staar Fare for at komme til en langt større Udgift, foruden at man udsætter sig for de Ulykker, der mulig kunne foresalde ved, at en saadan Væg i en Bygning styrter ned. — Forslaget under 126, hvorved Summen til uforudsete Udgifter er nedsat med 5,000 Kr., kan jeg ikke med nogen synderlig Styrke modsætte mig, idet et rigelig lige saa stort Beløb er omposteret fra denne til en anden Konto. Naar alligevel denne Konto ønskes bevaret i uforandret Størrelse, er det netop af Hensyn til Ønsket om, at man ved at have en ikke altsaa ringe Sum til uforudsete Udgifter skal kunne fuldføre sine Bestræbelser for at anvende Pengene saa nær som muligt i nøieste Overensstemmelse med de Bemærkninger, der følge med Finantsloven. Jo mindre man altsaa ønsker at oversføre Poster fra det ene af disse Arbejder til det andet, desto mere nødvendigt er det, ved et Etablisement af den Bestaffenhed som Værftet, at have en nogenlunde rigelig Post hertil. Der er imidlertid ikke taget Noget fra denne Konto uagtet den foreslaaede Nedsættelse, tværtimod er den bleven 1 a 2,000 Kr. større, og jeg kan derfor ikke modsætte mig Nedsættelsen med nogen Styrke. — Angaaende Forslaget under Nr. 127: „Husleiegodtgjørelse til Cheser for Søofficerkorpsen“ skal jeg blot gjen-tage, at det vilde være særdeles ønskeligt, om Flaadens Admiral fik denne Leiegodtgjørelse, da hans Stilling medfører en betydelig Repræsentation, navnlig overfor Udlændinge, saa at der efter min Mening er lige saa megen Grund til at give ham